

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: graficzny znak towarowy przedstawiający grecką literę lambda w kolorach czerwonym i białym; zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy nr 2 960 789

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 kwietnia 2013 r. — T&L Sugars i Sidul Açúcares przeciwko Komisji

(Sprawa T-225/13)

(2013/C 178/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: T&L Sugars Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalia) (przedstawiciele: D. Waelbroeck, adwokat, i D. Slater, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Unia Europejska, reprezentowana w niniejszej sprawie przez Komisję Europejską

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności i) rozporządzeń (UE) nr 131/2013⁽¹⁾ i 281/2013⁽²⁾ ustanawiających nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty z tytułu nadwyżek w roku gospodarczym 2012/2013; ii) rozporządzeń (UE) nr 194/2013⁽³⁾ i 332/2013⁽⁴⁾ ustalających współczynnik przydziału w odniesieniu do dostępnych ilości cukru pozakwotowego do sprzedania na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej; iii) rozporządzenia (UE) nr 36/2013⁽⁵⁾ otwierającego stały przetarg na przywóz cukru objętego kodami 1701 14 10 oraz 1701 99 10 z zastosowaniem obniżonej stawki celnej w roku gospodarczym 2012/2013; oraz iv) rozporządzenia (UE) nr 67/2013⁽⁶⁾ w sprawie minimalnej stawki cła ustalonej w związku z pierwszym częściowym zaproszeniem do skła-

dania ofert, a także rozporządzenia (UE) nr 178/2013⁽⁷⁾ w sprawie minimalnej stawki cła ustalonej w związku z drugim częściowym zaproszeniem do składania ofert;

- alternatywnie, uznanie podniesionego na podstawie art. 277 TFUE zarzutu bezprawności wobec rozporządzeń (UE) nr 131/2013, 281/2013 i 36/2013 za dopuszczalny i zasadny;
- uznanie, że art. 186 lit. a) i art. 187 rozporządzenia (UE) nr 1234/2007⁽⁸⁾ są bezprawne, na podstawie art. 277 TFUE w zakresie, w jakim dokonano w nich nieprawidłowej transpozycji odpowiednich przepisów rozporządzenia (UE) nr 318/2006⁽⁹⁾;
- zobowiązanie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję, do naprawy wszelkich szkód poniesionych przez skarżące w wyniku naruszenia przez Komisję ciężących na niej zobowiązań prawnych oraz ustalenie wysokości odszkodowania za szkodę poniesioną przez skarżące w okresie od dnia 25 czerwca 2012 r. do dnia 31 marca 2013 r. na kwotę 184 725 960 EUR powiększoną o wysokość wszelkich dalszych strat poniesionych przez skarżące po tej dacie lub wszelkie inne kwoty odzwierciedlającą szkodę, jaka została lub zostanie poniesiona przez skarżące, jeśli zostanie to przez nie wykazane w niniejszym postępowaniu, w szczególności przy uwzględnieniu w należyty sposób szkód przyszłych, przy czym wszystkie wskazane wyżej kwoty winny zostać powiększone o odsetki od daty wydania wyroku przez Sąd do dnia zapłaty;
- zasądzenie odsetek od należności głównej według stopy ustalonej ówczesnie przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansujących, powiększonej o dwa punkty procentowe, lub według innej właściwej stopy określonej przez Sąd, od kwoty podlegającej zapłacie od daty orzeczenia Sądu do daty faktycznej zapłaty;
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami i wydatkami związanymi z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji w ten sposób, że z jednej strony rozporządzenia nr 131/2013 i 281/2013 przewidują stałą opłatę za przekroczenie kwoty krajowej, mającą ogólne zastosowanie, w wysokości 224 EUR i 172 EUR za tonę — tj. mniej niż połowę zwykłej kwoty 500 EUR za tonę — w zastosowaniu do szczególnej ilości (300 000 t) cukru, rozdzielonej równo wyłącznie pomiędzy skarżące będące zakładami przetwórstwa buraków cukrowych. Z drugiej strony rozporządzenie nr 1239/2011, zmienione rozporządzeniem nr 356/2012, przewiduje nieznaną i nieprzewidywalną cło, mające zastosowanie tylko do zwycięzców przetargu (którymi mogą być rafinerie cukru trzcinowego, zakłady przetwórstwa buraków cukrowych lub jakkolwiek strona trzecia) i na nieokreśloną kwotę łączną.

- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i braku właściwej podstawy prawnej. Strona skarżąca twierdzi bowiem, że w odniesieniu do rozporządzeń (UE) nr 131/2013 i 281/2013 Komisja nie ma żadnych uprawnień do zwiększania kwot, a wręcz przeciwnie — zobowiązana jest do nakładania wysokich, odstraszających opłat za udostępnianie na rynku Unii cukru pozakwotowego. W odniesieniu do przetargów podatkowych Komisja wyraźnie nie posiada upoważnienia ani uprawnień do przyjęcia tego rodzaju środka, który nigdy nie został przewidziany w podstawowych przepisach.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady pewności prawa w ten sposób, że Komisja stworzyła system, w którym cła nie są przewidywalne i określane poprzez stosowanie spójnych, obiektywnych kryteriów, lecz raczej ustalone subiektywną gotowością do płacenia (zresztą podmiotów podlegających bardzo różnorodnym naciskom i zachętom w tym względzie), bez żadnej faktycznej więzi z rzeczywistymi przyzwożnymi produktami.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim Komisja mogła swobodnie przyjąć mniej restrykcyjne środki, w celu zaradzenia brakom w zaopatrzeniu, które nie zostałyby przyjęte wyłącznie na szkodę cukrowni importujących.
- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia uzasadnionych oczekiwań w ten sposób, że skarżące mogły w uzasadniony sposób oczekiwać, iż Komisja użyje narzędzi dostępnych w rozporządzeniu nr 1234/2007 w celu przywrócenia dostępności zaopatrzenia w surowy cukier trzcinowy do rafinacji. Skarżące mogły także w uzasadniony sposób oczekiwać, że Komisja zachowa równowagę pomiędzy rafineriami importującymi a krajowymi producentami cukru.
- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia zasad staranności, sumienności i dobrej administracji polegającego na tym, że Komisja, zarządzając rynkiem cukru, wielokrotnie popełniała podstawowe błędy i podejmowała spreczne ze sobą działania, co w najlepszym razie świadczy o braku zrozumienia podstawowych mechanizmów rynkowych. Na przykład sporządzony przez nią bilans — który stanowi jedno z podstawowych narzędzi służących określaniu postaci i czasu interwencji na rynku — zawierał poważne błędy, a u jego podstaw leżała wadliwa metodologia. Co więcej, działania Komisji były oczywiście niewłaściwe w świetle braków w zaopatrzeniu.
- 7) Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 39 TFUE w ten sposób, że Komisja nie osiągnęła dwóch celów określonych w tym postanowieniu traktatu.
- 8) Zarzut ósmy dotyczy naruszenia rozporządzenia nr 1006/2011⁽¹⁰⁾ w ten sposób, że opłaty nałożone na biały cukier w istocie są tylko nieznacznie wyższe niż te dotyczące cukru surowego, bowiem różnica wynosi około 20 EUR za tonę. Kontrastuje to z różnicą 80 EUR pomiędzy standardowym cłem przywozowym za cukier rafinowany (419 EUR) a surowy cukier do rafinacji (339 EUR), które są określone w rozporządzeniu nr 1006/2011.
- 9) Dodatkowo, na poparcie skargi o odszkodowanie skarżące twierdzą, że Komisja w sposób rażący i oczywisty przekroczyła margines swobodnego uznania przyznany jej przez rozporządzenie nr 1234/2007 poprzez jej bierność i niewłaściwe działanie. Ponadto brak przyjęcia odpowiednich środków przez Komisję stanowi oczywiste naruszenie zasady prawa „mającej na celu przyznanie praw jednostkom”. Komisja w szczególności naruszyła ogólne zasady UE pewności prawa, niedyskryminacji, proporcjonalności, uzasadnionych oczekiwań oraz obowiązku staranności, sumienności i dobrej administracji.

(1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 131/2013 z dnia 15 lutego 2013 r. ustanawiające nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty z tytułu nadwyżek w roku gospodarczym 2012/2013 (Dz.U. L 45, s. 1)

(2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 281/2013 z dnia 22 marca 2013 r. ustanawiające nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty z tytułu nadwyżek w roku gospodarczym 2012/2013 (Dz.U. L 84, s. 19)

(3) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 194/2013 z dnia 6 marca 2013 r. ustalające współczynnik przydziału w odniesieniu do dostępnych ilości cukru pozakwotowego do sprzedania na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2012/2013 (Dz.U. L 64, s. 3)

(4) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 332/2013 z dnia 10 kwietnia 2013 r. ustalające współczynnik przydziału w odniesieniu do dostępnych ilości cukru pozakwotowego do sprzedania na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2012/2013 (Dz.U. L 102, s. 18)

(5) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 36/2013 z dnia 18 stycznia 2013 r. otwierające stały przetarg na przywóz cukru objętego kodami 1701 14 10 oraz 1701 99 10 z zastosowaniem obniżonej stawki celnej w roku gospodarczym 2012/2013 (Dz.U. L 16, s. 7)

(6) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 67/2013 z dnia 24 stycznia 2013 r. w sprawie minimalnej stawki cła na cukier ustalonej w związku z pierwszym częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 36/2013 (Dz.U. L 22, s. 9)

(7) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 178/2013 z dnia 28 lutego 2013 r. w sprawie minimalnej stawki cła na cukier ustalonej w związku z drugim częściowym zaproszeniem do składania ofert w ramach postępowania o udzielenie zamówienia otwartego rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 36/2013 (Dz.U. L 58, s. 3)

(8) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299, s. 1)

(9) Rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 58, s. 1)

(10) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 282, s. 1).